

Wrocław University of Technology

Teoria systemów i mechanizmów

Opracował:
dr inż. Przemysław Jaszak

Katedra Mechaniki, Maszyn, Urządzeń
i Procesów Energetycznych

ul. Na Grobli 15, Wrocław
bud. L-1, pok. 312
tel. 71 320 4825

Wykład 7

Siły w mechanizmach i ich redukcja

Rodzaje sił

Siły występujące w członach mechanizmów możemy podzielić wg. kilku podstawowych kryteriów:

1. Ze względu na miejsce działania sił:

- wewnętrzne (np. siły działające w przekroju poprzecznym członu lub siły oddziaływania pomiędzy członami-siły reakcji),
- zewnętrzne (np. siła ciężkości, siły technologiczne).

2. Ze względu na sposób dostarczenia mocy do układu:

- siły czynne (napędowe) o mocy dodatniej,
- siły bierne (oporu) o mocy ujemnej.

Siły czynne są z reguły typu zewnętrznego pochodzące od różnego rodzaju napędów –silników.

Siły bierne przeciwstawiające się ruchowi możemy z kolei podzielić na:

- opory użyteczne (np. siła skrawania, podnoszonego ciężaru),
- opory szkodliwe (np. siła tarcia, siła oporu ośrodka).

Rodzaje sił

3. Ze względu na przyczynę powstawania:

- **siły ciężkości**, czyli siły pola grawitacyjnego ($G = mg$) zgodnie z prawem grawitacji. Zależne od położenia, w przypadku małych przemieszczeń przyjmujemy je jako stałe.
- **siły tarcia suchego**, których wartość jest w przybliżeniu stała a zwrot zależny od prędkości względnej członów zgodnie z prawem Coulomba,
- **siły tarcia wiskotycznego** proporcjonalne do prędkości (pierwszej pochodnej przemieszczenia),
- **siły bezwładności** proporcjonalne do przyspieszenia (drugiej pochodnej przemieszczenia),
- **siły zależne równocześnie od szeregu parametrów** np. czasu, przemieszczenia prędkości, przyspieszenia itp.

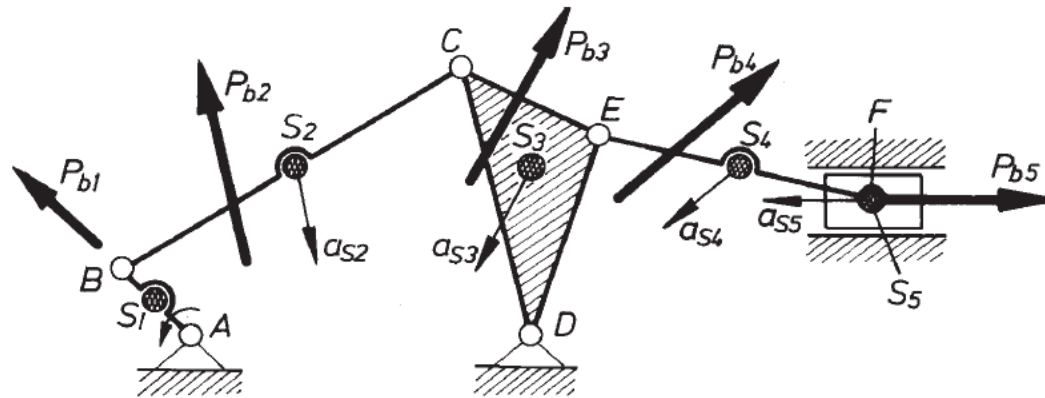

Rodzaje sił

Siły bezwładności

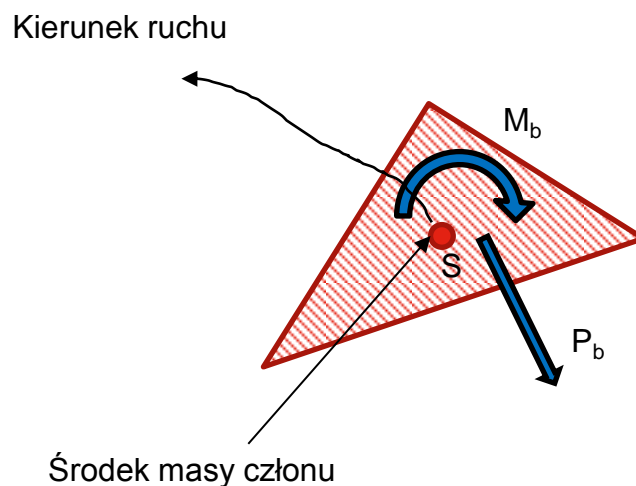
Siły bezwładności

Każdemu członowi mechanizmu można przypisać siłę bezwładności lub/i moment bezwładności jeżeli znana jest masa członu jej rozkład (środek masy) oraz rodzaj ruchu jaki ten człon wykonuje.

Siły bezwładności - szczególne przypadki ruchu członu

W zależności od charakteru ruchu, na człon może działać siła bezwładności lub/i moment siły bezwładności.

Siła bezwładności: $P_b = -a_S \cdot m$
Moment siły bezwładności: $M_b = -\varepsilon_S \cdot J_S$

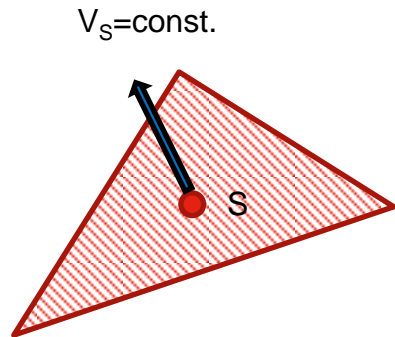
gdzie:

m – masa członu
 a_S – przyspieszenie środka masy członu
 ε_S – przyspieszenie kątowe członu
 J_S – masowy moment bezwładności
środku masy członu

Siły bezwładności - szczególne przypadki ruchu członu

Człon w ruchu jednostajnym postępowym

$$\begin{aligned}V_S &= \text{const.} \\ a_S &= 0 \\ \varepsilon &= 0 \\ P_b &= 0 \\ M_b &= 0\end{aligned}$$

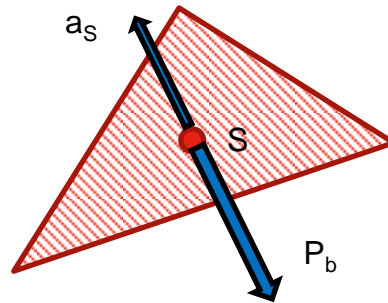
Na człon nie działa obciążenie wywołane bezwładnością.

Siły bezwładności - szczególne przypadki ruchu członu

Człon w ruchu niejednostajnym postępowym

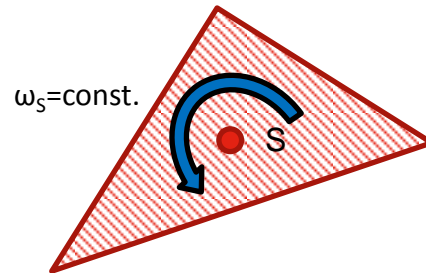

$$a_s = \text{const.}$$
$$P_b = -a_s \cdot m$$
$$M_b = 0$$

Na człon działa siła bezwładności przeciwnie skierowana do przyspieszenia a linia jej działania przechodzi przez środek masy członu.

Siły bezwładności - szczególne przypadki ruchu członu

Człon w ruchu jednostajnie obrotowym przechodzącym przez środek masy członu

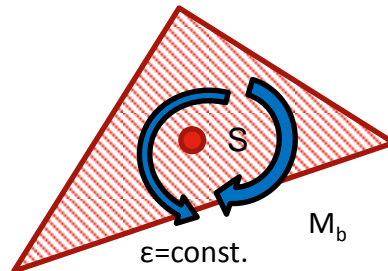

$$\begin{aligned} a_s &= 0 \\ P_b &= 0 \\ \varepsilon &= 0 \\ M_b &= 0 \end{aligned}$$

Na człon nie działa żadne z obciążeń wynikające z bezwładności.

Siły bezwładności - szczególne przypadki ruchu członu

Człon w ruchu niejednostajnie obrotowym przechodzącym przez środek masy członu

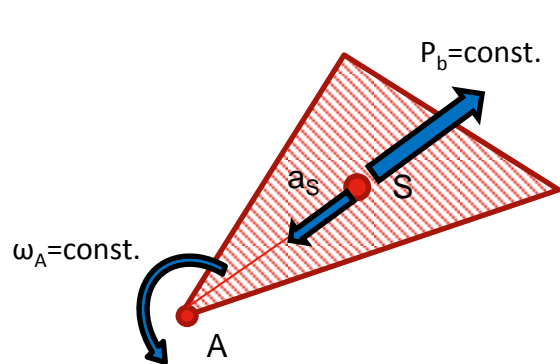

$$\begin{aligned}a_S &= 0 \\ P_b &= 0 \\ \varepsilon &= \text{const.} \\ M_b &= -\varepsilon \cdot J_S\end{aligned}$$

Na człon działa moment bezwładności o kierunku przeciwnym do przyspieszenia kąтового.

Siły bezwładności - szczególne przypadki ruchu członu

Człon w ruchu **jednostajnie** obrotowym **nie przechodzącym** przez środek masy członu.

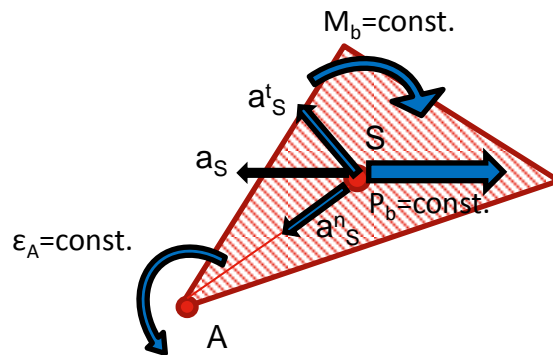
$$\begin{aligned}a_S &= a_S^n = \omega_A^2 \cdot AS \\ P_b &= P_b^n = -a_S^n \cdot m \\ \varepsilon &= 0 \\ M_b &= 0\end{aligned}$$

Na człon działa składowa normalna siły bezwładności (siła odśrodkowa).

Siły bezwładności - szczególne przypadki ruchu członu

Człon w ruchu **niejednostajnie** obrotowym **nie przechodzącym** przez środek masy członu.

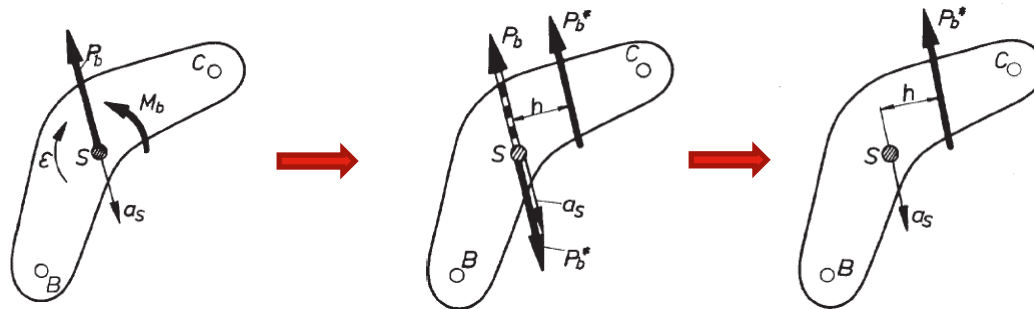

$$\begin{aligned} a_s &= a_s^n + a_s^t \\ P_b &= -a_s \cdot m \\ \epsilon &= \text{const.} \\ M_b &= -\epsilon_A \cdot J_S \end{aligned}$$

Na człon działa siła bezwładności oraz moment bezwładności

Siły bezwładności - szczególne przypadki ruchu członu

Jeżeli na człon działa siła bezwładności oraz moment siły bezwładności to układ taki można zrównoważyć do występowania w nim tylko jednej wypadkowej siły bezwładności przyjmując, że moment ten generuje parę sił bezwładności:

Przyjmując, że siła równoważąca jest równa:

$$\bar{P}_b^* = \bar{P}_b = -m \cdot \bar{a}_S,$$

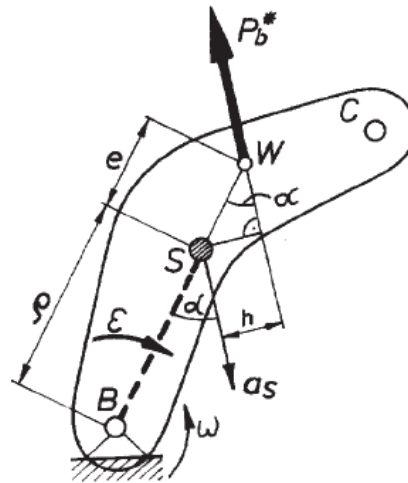
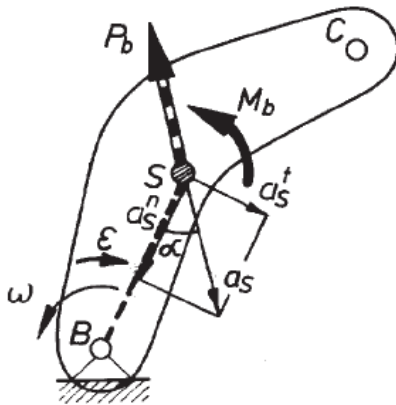
Wtedy ramię działania pary sił równoważących:

$$h = \frac{M_b}{P_b^*},$$

Siły bezwładności - szczególne przypadki ruchu członu

Wiec, jeżeli człon jest w ruchu niejednostajnym obrotowym nie przechodzącym przez środek masy, to:

$$\bar{P}_b = -m \cdot \bar{a}_S \quad \text{ i } \quad \bar{M}_b = -J_S \cdot \bar{\epsilon}.$$

Po zamianie momentu obrotowego na parę sił równoważących układ redukuje się do jednej siły, której kierunek działania przechodzi przez punkt (W) zwany punktem uderzeń.

$$BW = BS + SW = \rho + e,$$

Zgodnie z zapisem trygonometrycznym:

$$SW = e = \frac{h}{\sin \alpha} = \frac{J_S \cdot |\epsilon|}{m \cdot a_S \cdot \sin \alpha} = \frac{m \cdot i_S^2 \epsilon}{m \cdot a_S^t} = \frac{i_S^2 |\epsilon|}{\rho \cdot |\epsilon|} = \frac{i_S^2}{\rho},$$

Ostatecznie:

$$e = \frac{i_S^2}{\rho},$$

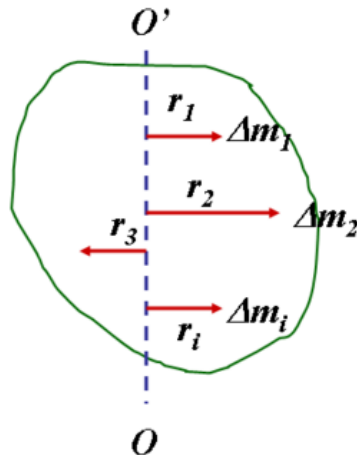
gdzie: i_S – to promień bezwładności względem środka masy członu.

Siły bezwładności

Masowy moment bezwładności:

Dla punktu materialnego: $I = m \cdot r^2$

Dla bryły sztywnej: $I = \sum_{i=1}^N \Delta m_i \cdot r_i^2$

Dla obiektów o ciągłym rozkładzie masy

$$I = \lim_{N \rightarrow \infty} \sum_i \Delta m_i \cdot r_i^2 = \int_M r^2 dm$$

Siły bezwładności

Masowy moment bezwładności różnych brył sztywnych

Ciało	Rysunek	Wzór	Ciało	Rysunek	Wzór
Punkt materialny		$I = mr^2$	Kula		$I = \frac{2}{5}mR^2$
Cienki pręt		$I = \frac{1}{3}mL^2$	Sfera cienkościenna		$I = \frac{2}{3}mR^2$
		$I = \frac{1}{12}mL^2$	Cienka tarcza (koło)		$I = \frac{1}{2}mR^2$
		$I = \frac{1}{3}mL^2 \sin^2 \alpha$	Elipsoida		$I = \frac{1}{5}m(b^2 + c^2)$
Walec		$I = \frac{1}{2}mR^2 = \frac{1}{8}mD^2$	Stożek		$I = \frac{3}{10}mR^2$
		$I = \frac{m}{12}(L^2 + 3R^2) = \frac{m}{12}(L^2 + \frac{3}{4}D^2)$	Prostopadłościan		$I = \frac{m}{12}(a^2 + b^2)$
Walec wydrążony		$I = \frac{1}{2}m(R^2 + r^2) = \frac{1}{8}m(D^2 + d^2)$	Sześcian		$I = \frac{1}{6}ma^2$
Cienkościenna obręcz		$I = mR^2$	Torus		$I = m(R^2 + \frac{3}{4}r^2)$

Ogólnie można zapisać:

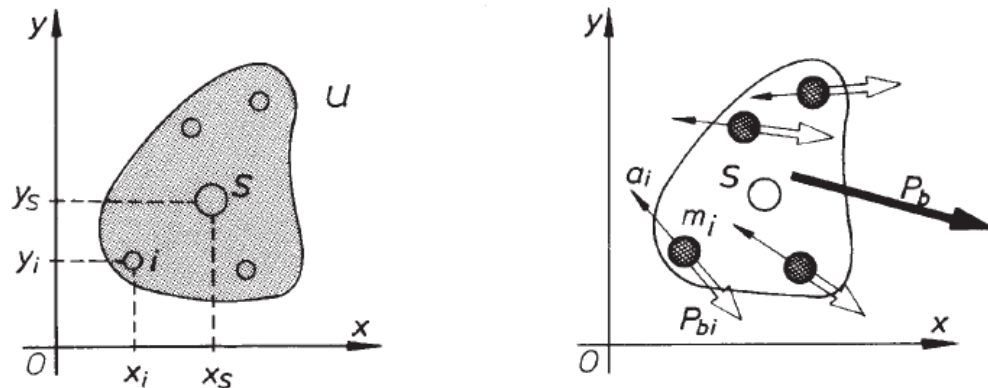
$$I = m \cdot r_b^2$$

gdzie: r_b - jest to promień bezwładności (bryły)

Siły bezwładności

Redukcja sił bezwładności metodą mas zastępczych

W metodzie tej elementarne pole sił masowych członu zastępuje się modelem kilku mas skupionych o znanym położeniu i znanych wartościach przyspieszeń w tych położeniach.

Wtedy wypadkowa siła bezwładności jest sumą sił bezwładności występujących w przyjętych punktach masowych:

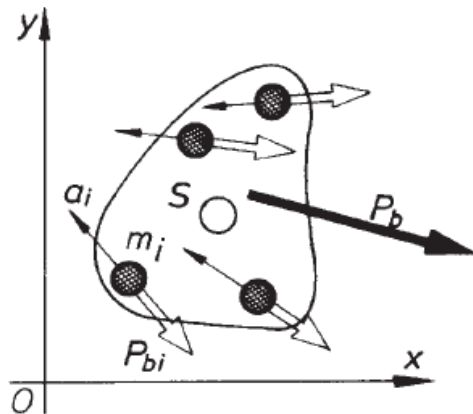
$$P_b = \sum_{i=1}^n P_{bi} = \sum_{i=1}^n m_i \cdot a_i$$

Siły bezwładności

Redukcja sił bezwładności metodą mas zastępczych

Model członu musi być masowo równoważny, tzn. musi mieć:

- tą samą masę: $\sum m_i = m$,
- tak samo położony środek ciężkości: $\sum m_i x_i = m \cdot x_s$, $\sum m_i y_i = m \cdot y_s$
- Takie same momenty bezwładności względem środka masy: $\sum m_i (x_i^2 + y_i^2) = J_s + m(x_s^2 + y_s^2)$

Gdzie:

m_i – masa zastępcza umieszczona w i -tym punkcie,

x_i, y_i – współrzędne i -tych mas zastępczych w układzie współrzędnych prostokątnych xOy

x_s, y_s – współrzędne środka ciężkości,

m – masa członu rzeczywistego,

J_s – masowy moment bezwładności członu rzeczywistego względem środka masy członu.

Siły bezwładności

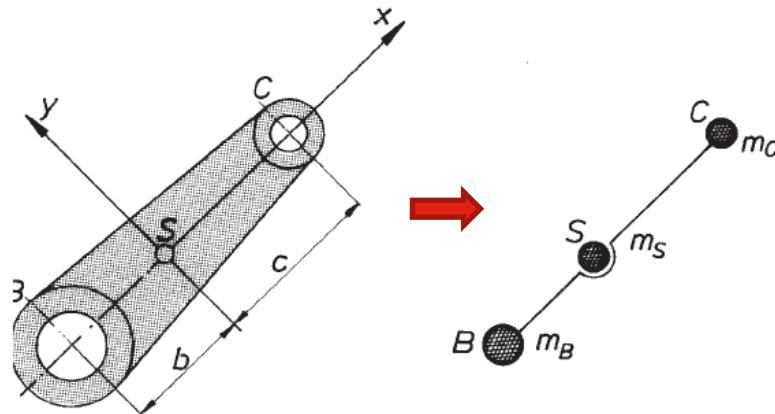
Redukcja sił bezwładności metodą mas zastępczych

W metodzie tej zakłada się dowolne położenie i -tych mas skupionych przy czym należy pamiętać, że każdy i -ty punkt masowy wyznaczony jest przez trzy parametry: x_i , y_i i m_i . Do wyznaczenia tych parametrów mamy cztery równania równowagi. Należy jednak pamiętać, że liczba założonych (znanych) parametrów musi spełniać równanie:

$$p = 3n - 4,$$

gdzie: p – liczba założonych parametrów, n – liczba mas skupionych.

Jeżeli trzy masy skupione leżą na jednej linii, a dodatkowo jedna z nich leży w środku ciężkości członu wtedy układ można sprowadzić do zapisu trzech równań równowagi:

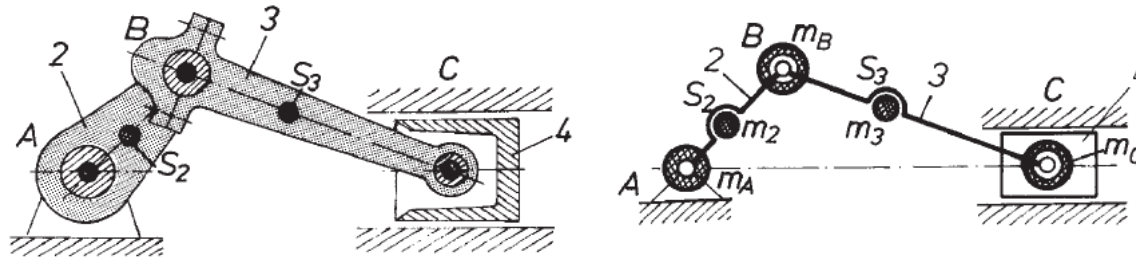

$$\begin{aligned} m_B + m_S + m_C &= m, \\ -m_B \cdot b + m_C \cdot c &= 0, \\ m_B \cdot b^2 + m_C \cdot c^2 &= J_S. \end{aligned}$$

Siły bezwładności

Redukcja sił bezwładności metodą mas zastępczych

Z praktycznego punktu widzenia poza umiejscowieniem masy skupionej w środku ciężkości członu dogodnie jest umieszczać masy w miejscach par obrotowych ze względu na łatwe określenie przyspieszeń.

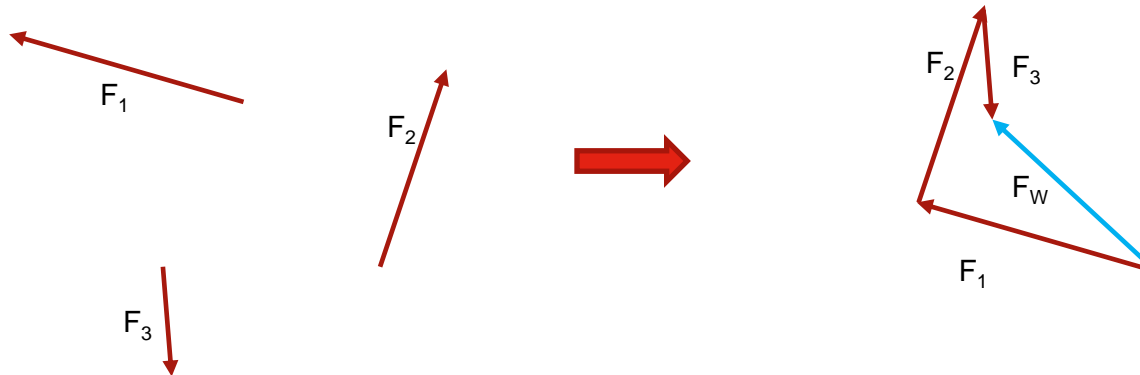

Redukcja układu sił

Wykreślanie siły wypadkowej metodą wieloboku sznurowego - przypomnienie

Linie działania siły wypadkowej w płaskim układzie sił można wyznaczyć metodą wieloboku sznurowego. W celu wyznaczenia modułu i zwrotu siły wypadkowej w pierwszej kolejności wykreślamy plan sił utworzony z wektorów F_1 , F_2 i F_3 . Zamknięcie wieloboku wyznacza moduł i zwrot siły wypadkowej F_W .

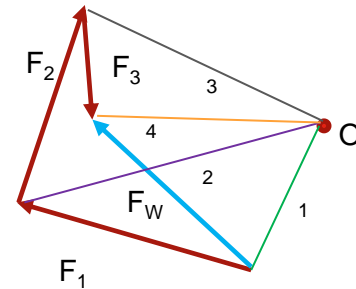
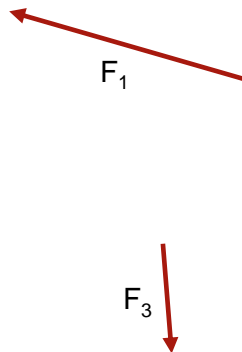

Redukcja układu sił

Wykreślanie siły wypadkowej metodą wieloboku sznurowego - przypomnienie

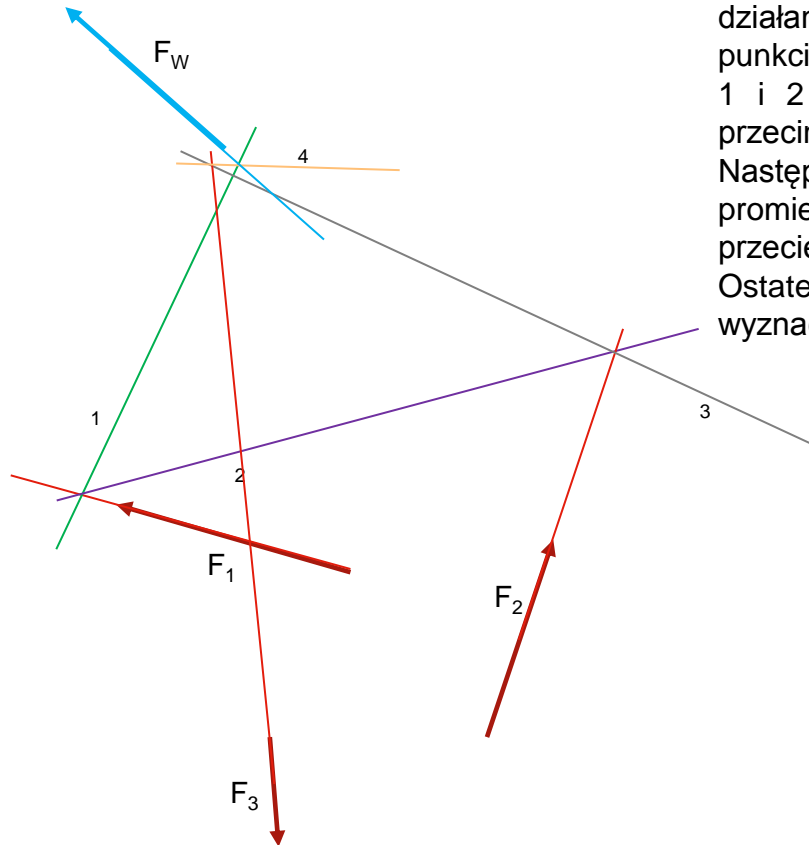
Na tak utworzonym planie z dowolnego punktu (bieguna O) prowadzimy odcinki (promienie) łączące początki i końce poszczególnych wektorów. Promieniom tym nadajemy kolejne numery.

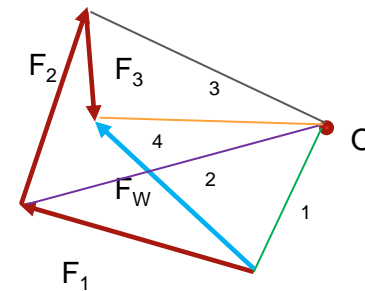

Redukcja układu sił

Wykreślanie siły wypadkowej metodą wieloboku sznurowego - przypomnienie

Następnie wyznaczone promienie przenosimy na linie działania poszczególnych sił prowadząc do ich przecięcia w punkcie wspólnym. Zaczynamy od przeniesienia promieni 1 i 2 na linię działania siły F_1 – promienie te muszą przecinać się w wspólnym punkcie na linii działania siły F_1 . Następnie na kierunku siły F_2 znajdujemy przecięcie się promieni 2 i 3. Postępując analogicznie znajdujemy przecięcie się promieni 3 i 4 na linii działania siły F_3 . Ostatecznie znajdujemy przecięcie się promieni 1 i 4, które wyznaczają linię działania siły wypadkowej F_w .

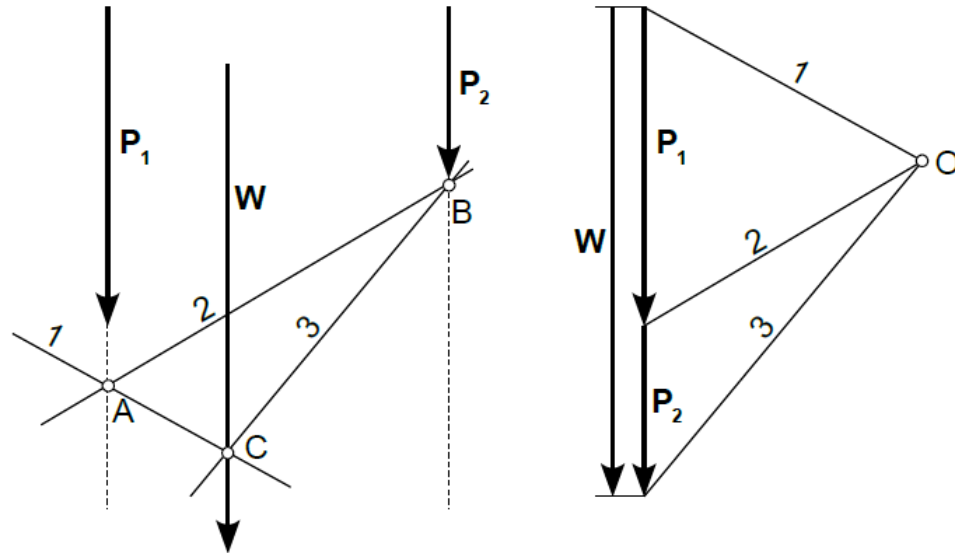

Redukcja układu sił

Wykreślanie siły wypadkowej metodą wieloboku sznurowego - przypomnienie

Przykład sił równoległych o tych samych zwrotach.

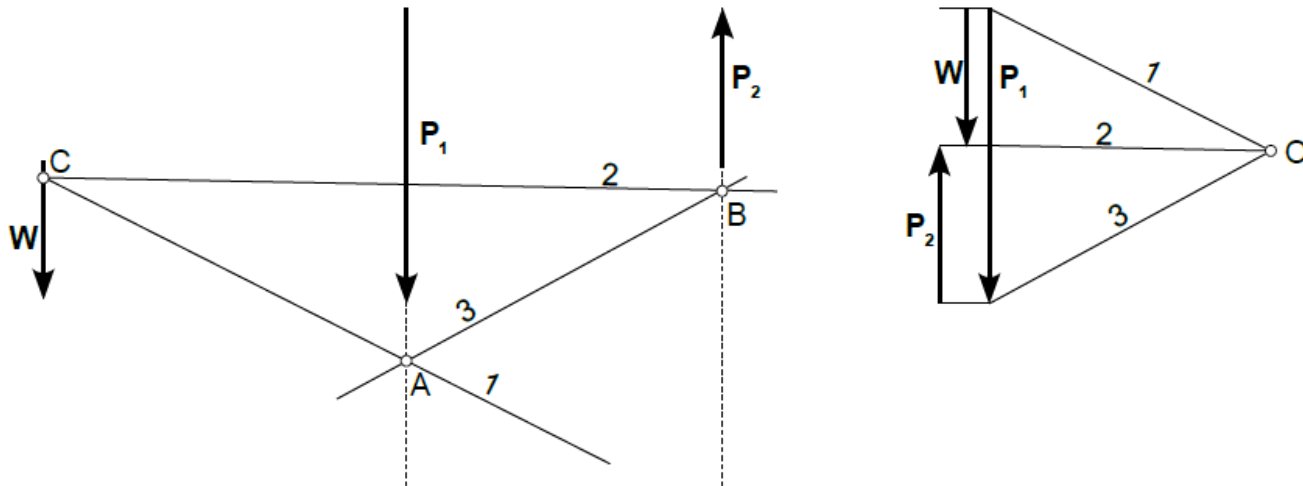
Siła wypadkowa dwóch sił równoległych mających te same zwroty znajduje się pomiędzy nimi, bliżej siły o większej wartości.

Redukcja układu sił

Wykreślanie siły wypadkowej metodą wieloboku sznurowego - przypomnienie

Przykład sił równoległych o przeciwnych zwrotach.

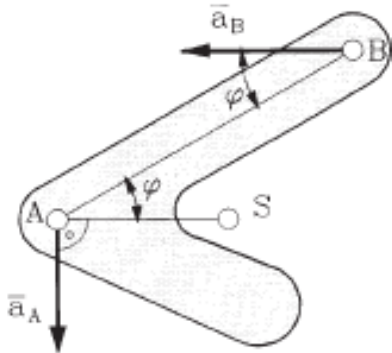

Siła wypadkowa dwóch sił równoległych mających przeciwne zwroty znajduje się poza nimi, po stronie siły o większej wartości.

Siły bezwładności

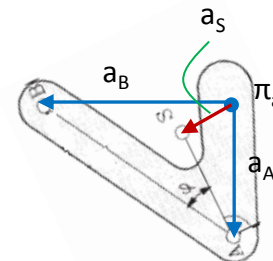
Zadanie

Wyznaczyć siłę bezwładności członu poruszającego się ruchem płaskim, jeżeli znane są wymiary $l_{AB}=1\text{m}$, $l_{AS}=0.5\text{m}$, $\varphi=30^\circ$, przyspieszenia $a_A=20\text{ m/s}^2$ oraz $a_B=30\text{ m/s}^2$, masowy moment bezwładności $I_S=\text{kg}\cdot\text{m}^2$, masa członu $m=10\text{ kg}$.

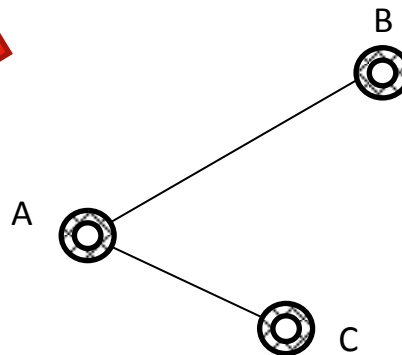
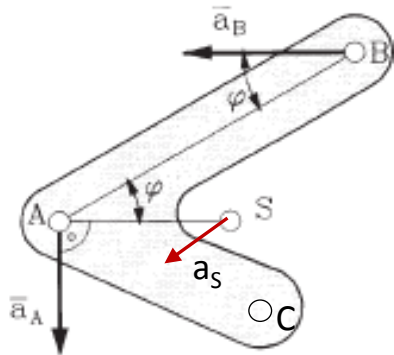
Zadanie rozpoczynamy od wyznaczenia przyspieszenia w środku ciężkości S . W tym celu wykorzystujemy metodę planu przyspieszeń.

Przyjmujemy podziałkę przyspieszeń: $1\text{cm}=10\text{m/s}^2$. Z bieguna π_a rysujemy wektory przyspieszeń punktów A i B . Człon obracamy i dopasowujemy (skalujemy) tak aby końce wektorów a_A i a_B znajdowały się w punktach A i B . Następnie z punktu biegunowego oraz punktu S odmierzymy długość wektora a_S .

Siły bezwładności

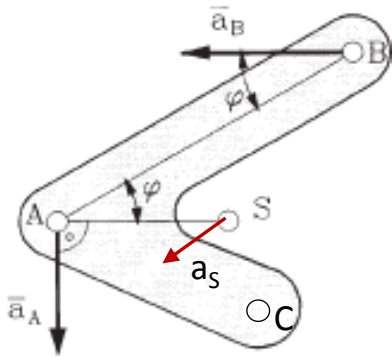
Zadanie

Przejdziemy do wyznaczenia linii działania siły bezwładności. W tym celu wykorzystujemy metodę mas skupionych. Budujemy model trój-masowy, w którym masy skupione przykładamy w punktach A, B i nie znanym jeszcze położeniu punktu C.

Siły bezwładności

Zadanie

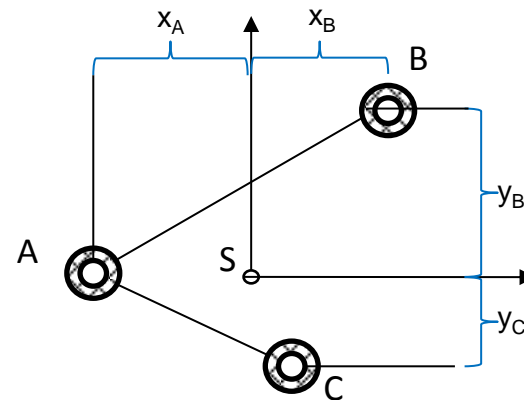
Zgodnie z równaniem:

$$p = 3n - 4,$$

liczba niezbędnych parametrów opisujących masową równowagę modelu wynosi 5.

Cztery parametry są ściśle określone. x_A , y_A , x_B , y_B .

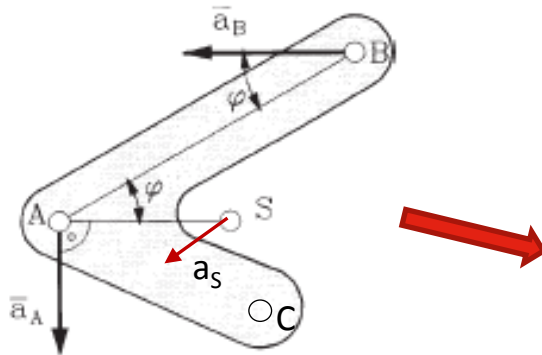
Jako piąty parametr przyjmujemy założoną współrzędną $y_C = 0.2$ m.

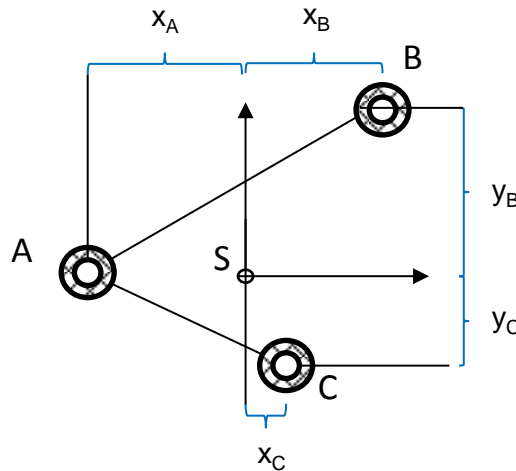

Siły bezwładności

Zadanie

Równanie równowagi modelu masowego zapewni nam znalezienie czterech niewiadomych. Są to: m_A , m_B , m_C oraz współrzędna x_C .

Dane:

x_A , y_A , x_B , y_B , y_C

Szukane:

m_A , m_B , m_C , x_C

Siły bezwładności

Zadanie

Układ równań równowagi rozkładu masowego:

$$m_A + m_B + m_C = m,$$

$$x_A m_A + x_B m_B + x_C m_C = 0,$$

$$y_A m_A + y_B m_B + y_C m_C = 0,$$

$$(x_A + y_A)^2 m_A + (x_B + y_B)^2 m_B + (x_C + y_C)^2 m_C = I_S.$$

Po podstawieniu danych otrzymamy:

$$m_A + m_B + m_C = 10,$$

$$-0,5m_A + 0,366m_B + x_C m_C = 0,$$

$$0,5m_B + 0,2m_C = 0,$$

$$0,25m_A + 0,384m_B + x_C^2 m_C + 0,04m_C = 2,.$$

Po rozwiązaniu układu równań otrzymujemy:

$$m_A = 3,45 \text{ kg}, m_B = 1,87 \text{ kg}, m_C = 4,68 \text{ kg}, x_C = 0,222 \text{ m}.$$

Siły bezwładności

Zadanie

Znając współrzędną x_C wracamy do planu przyspieszeń po to, aby wyznaczyć przyspieszenie punktu C.

Siły bezwładności poszczególnych punktów masowych są znane co do kierunku modułu i punktu zaczepienia:

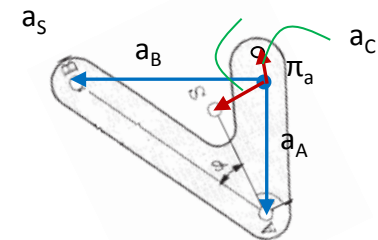
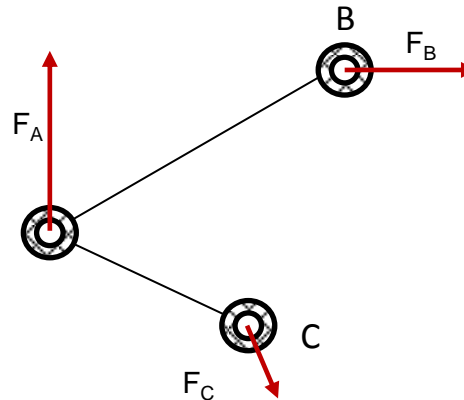
$$P_A = m_A \cdot a_A = 69 \text{ N},$$

$$P_B = m_B \cdot a_B = 46,7 \text{ N},$$

$$P_C = m_C \cdot a_C = 22,2 \text{ N}$$

Wypadkowa siła bezwładności:

$$\bar{P}_b = \bar{P}_A + \bar{P}_B + \bar{P}_C.$$

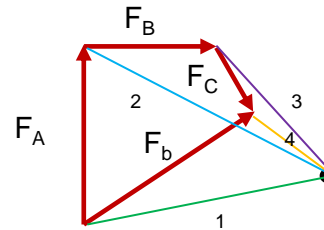
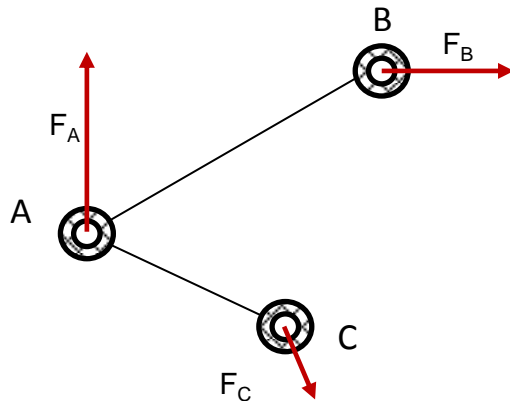

Siły bezwładności

Zadanie

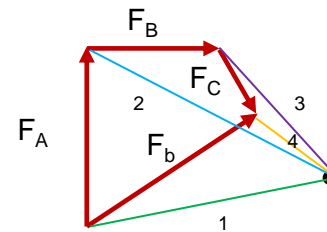
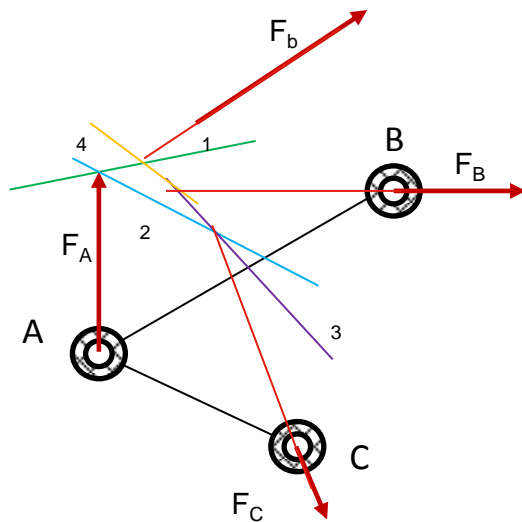
Linie działania wypadkowej siły bezwładności znajdujemy metodą wieloboku sznurowego. Przyjmujemy podziałkę siły $1 \text{ cm} = 20 \text{ N}$.

Siły bezwładności

Zadanie

Dziękuję za uwagę